

Drodzy Czytelnicy,

w kwietniowym wydaniu *Kardiologii Polskiej* znajdują Państwo cztery prace oryginalne, opisy przypadków i pozostałe stałe działy. Zamieszczamy również polskie tłumaczenie wytycznych ESC/EASD dotyczących cukrzycy, stanu przedcukrzycowego i chorób układu krążenia. Związki między cukrzycą a chorobami układu krążenia są liczne i z każdym rokiem przybywa nowych informacji na ten temat. Wytyczne, jak zwykle, porządkują dotychczasową wiedzę, a fachowy komentarz do ich treści napisała prof. B. Wierusz-Wysocka. Ponieważ dwie prace oryginalne zamieszczone w niniejszym numerze również dotyczą zaburzeń gospodarki węglowodanowej i chorób układu krążenia, tematyka cukrzycowo-kardiologiczna zdominowała treść kwietniowego wydania *Kardiologii Polskiej*.

Pierwsza praca oryginalna pochodzi z Łodzi i dotyczy zmian w stężeniach peptydu natriuretycznego i echokardiograficznie ocenianej czynności serca u chorych po przeszczepie nerki. Autorzy wykazali, że zadowalająca czynność przeszczepionej nerki powoduje istotne zmniejszenie stężenia NT-proBNP, obserwuje się również zmiany masy lewej komory. Komentarz do pracy napisała prof. M. Durlik.

Druga praca pochodzi z Poznania i dotyczy związków pomiędzy nieprawidłową tolerancją glukozy a wydolnością fizyczną i wentylacją wysiłkową u chorych z niewydolnością serca. Jak dotąd, takie związki udowodnione były dla chorych z rozpoznaną cukrzycą. Autorzy jako pierwsi dowiedli, że również nieprawidłowa tolerancja glukozy ujemnie wpływa na przebieg niewydolności serca. Na interesujące pytanie, czy korekcja tych nieprawidłowości może poprawić parametry wydolnościowe i rokowanie, nie ma jeszcze odpowiedzi – konieczne są dalsze badania. Komentarz do pracy napisał prof. K. Narkiewicz.

Trzecia praca pochodzi z Indii i Malezji, a dotyczy wpływu treningu fizycznego na parametry zmienności rytmu serca u chorych z cukrzycą typu 2. Autorzy dowiedli, że specjalny program ćwiczeń fizycznych poprawia zmienność rytmu serca u tych chorych, co może mieć korzystny wpływ na odległe rokowanie. Pracę skomentował prof. R. Piotrowicz.

Ostatnią pracą oryginalną jest doniesienie w ramach tzw. „szybkiej ścieżki”, traktujące o nowej, chirurgicznej metodzie ablacji migotania przedsionków. Autorzy z Warszawy przedstawili wstępne wyniki z nowym, dwubiegunowym systemem ablacyjnym z zastosowaniem prądu o częstotliwości radiowej. Wszystko wskazuje na to, że wraz ze znacznym zmniejszeniem inwazyjności, metody chirurgiczne znajdą swoje miejsce w ablacji migotania przedsionków i część chorych będzie można skutecznie leczyć właśnie tą metodą. Komentarz do pracy napisał prof. A. Bochenek.

Życzymy pożytecznej lektury

Kolegium Redakcyjne Kardiologii Polskiej